

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc
 Manuscripte nu se înapoiază.

„Il n'y a point de plus cruelle tyrannie que celle que l'on exerce à l'ombre des lois et avec les couleurs de la justice.“

(Nu există tiranie mai cruntă ca cea exercitată la umbra legilor și păstrând aparențele justiției.)

La

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
 invita

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiiu, 28 Maiu st. v.

După informațiunile, pe care le avem până acum, sunt patru cercuri, în care partidul național român va cere pentru candidații sei voturile alegătorilor: la Caransebeș, la Baia-de-Criș, la Șiria și la Sasca.

Mai sunt încă în Ungaria și în Bănat multe cercuri, în care majoritatea alegătorilor sunt aderenți sinceri și hotărâți ai programului din Sibiiu și în care partidul național român ar pute să-și aleagă candidații, dacă ar crede că este oportun să facă risipa de puteri, pe care o cer alegerile sub actualul regim.

Ar fi însă o lipsă de tact politic, dacă partidul național ar cere, ca aderenții sei să se expună, să jertfească, să intre în o luptă grea acum, când învingerea nu poate să compenseze jertfele, cu care o câștigăm. De aceea partidul stăruie, ca aderenții sei să rămână în rezervă, să mai aștepte până atunci, când victoria repurtată în campania electorală va pute să ne ducă la succese politice potrivite cu jertfele aduse. Atunci apoi vom intra cu toții, umăr la umăr, în luptă, vom lupta, cum scim noi să ne luptăm, când suntem întrați odată în luptă, și vom alege nu câțiva, ci câțeva deci de deputați — fie chiar și numai pentru-ca toți împreună să facă declarațiunea sărbătorească, că în condițiunile actuale nu pot să iee parte la lucrările parlamentului din Budapesta.

Deocamdată partidul național intră în luptă numai în cercurile, în care ale-

gătorii ei înșiși au stăruit să aleagă pentru dietă un susținător al programului din Sibiiu și au stăruit, fiindcă speră, că vor pute să obțină succesul electoral fără de prea multe sbuciumări, fără de prea mari jertfe.

Și în adevăr sunt între cele patru cercuri două, în care alegerea se va săvârși fără de lupte grele: la Caransebeș, unde candidatul partidului național, dl general Traian Doda, nici că are concurent, și la Baia-de-Criș, unde contra-candidatul nu poate să fie luat în serios.

Cu totul altfel stau lucrurile la Șiria și la Sasca.

La Sasca, unde dl Vincențiu Babeș a fost ales cu mari greutate, nu s'a enunțat încă decât — poate — alaltăieri candidatura, dar' nu mai rămâne îndoială, că tot dl Vincențiu Babeș va fi ales și pentru viitorul period. Poate că dl V. Babeș însuși n'ar voi, dar' voesc oamenii independenți și cu inima la loc, și dl V. Babeș nu poate să refuzeze candidatura. Anume în părțile Bănatului dl V. Babeș are o aderență covârșitoare, anume acolo. D-sa e omul poporului și al inteligenței cu aspirațiuni naționale, e conducătorul politic purtat pe brațe, și nimeni, care cunoaște starea lucrurilor, nu-și poate închipui, cum ar fi cu puțință, ca dl V. Babeș să fie candidat în vre-un cerc din Bănat și să nu fie ales.

Rușinea aceasta n'o primesc Bănățenii, rușinea aceasta nu ni-o fac nouă Românii: dl V. Babeș e omul lor și au să-l poarte pe sus, totdeauna pe sus.

Dar' tocmai de aceea mari opintiri se vor face din multe părți contra alegerii dlui V. Babeș și grea este lupta, pe care o primesc alegătorii din cercul Sasca.

Cu atât mai glorioasă ar pute să fie și învingerea!

Mai grea încă e situațiunea, pe care și-au creat-o alegătorii din Șiria-Pâncota.

Sunt în țerile coroanei ungare, dacă sunt, numai puține cercuri electorale românești, care au fost reprezentate în dietă deopotrivă cu acest cerc compus în partea lui cea mare din alegători, care sunt totodată și oameni aleși. De aici a fost trimis în dietă George Popa, una din cele mai distinse iviri din istoria noastră contemporană, de aici Antoniu Mocioni, de aici Alexandru Mocioni: „Podgorenii“ nu numai pot, ci și știu totodată să aleagă astfel, ca să se poată fali cu ceea-ce fac.

După retragerea din dietă a d-lui Alexandru Mocioni ei, ca oameni consecuenți, au rămas în rezervă și timp de vre-o zece ani a ales cine a voit și s'a ales cine a voit. Acum nu mai vor să stea la o parte, ci țin să-și trimită omul de încredere în dietă.

Bine fac! a lor are să fie onoarea! — Dar' tot a lor are să fie și rușinea, dacă nu vor reuși.

Candidatul cercului, Părintele protopop George Popovici, este un „om nou“, dar' un om, care se bucură de multe simpatii în cercul acesta și le inspiră multă încredere tuturor celor ce-l cunosc. E destul să ne dăm seamă, că Părintele G. Popovici se ține de diecesa Aradului și are virtutea de a candida cu program național, pentru-ca să scim, că D-sa nu e numai protopop al Șiriei, ci totodată și om independent, care poate să-și reprezente cu onoare pe Șirieni.

Tocmai de aceea însă se vor face mari opintiri spre a scoate din urnă pe dl Ladislau Bohus, bogatul proprietar, care a reprezentat și în periodul trecut acest cerc, omul guvernului, fratele dlui Sighismund Bohus, care a fost numit deodată cu dl Dr. Iosif Gall membru al casei magnaților, și agreat al puterilor dela comitat și dela consistor.

Alegătorii români vor să aibă să lupte cu o mulțime de adversari mai puternici

ca dînsii și vor trebui să plătească foarte scump victoria.

Dacă au intrat însă odată în luptă, nu le mai rămâne decât să-și adune toate puterile și să arete, cum știu Românii să lupte, când se pun odată pe luptă.

Așa aici, așa la Sasca, așa în toate cele patru cercuri, în care candidații sunt aderenți ai programului național: onoarea partidului național român e angajată și cine a angajat-o, are să o și susțină cu toată bărbăția.

Correspondență din Viena.

Viena, 7 Iunie n. 1887.

Catastrofa de inundațiune, de care fu călcată o parte din cele mai fertile a Ungariei, conține în același timp o critică foarte amară.

Ridicătura și lucrările de regulare ale Tisei au înghițit milioane. Ridicătura la Seghedin a costat 10 milioane de floreni, împrumutul de regulare a Tisei, pentru care fură emise așa dișele losuri ale Tisei (Theiss-Lose) au îngreunat țeara cu 40 milioane de floreni, dîc netto: patruzeci milioane de floreni. Sumele aceste fură ele oare bine întrebuințate, și nu lovesc pe amicii guvernului nici un reproș? Acusările populației sunt foarte evidente.

În turma amicilor guvernului există foarte mulți, care se entusiasmează pentru guvern, numai pentru-că au din aceasta un avantaj material.

Și de sigur ei fură și aceia, care regulaseră Tisa și erigiaseră ridicătura la Seghedin! Poate însă ministerul Tisza și ori-ce alt minister de felul acesta să renunțe la amicii acestia, care sbiară „Eljen“ numai atîta, cât acest „Eljen“ li-e plătit? Acești amici sunt o fericire foarte scumpă și se urcă foarte sus budgetului și țării. Aci se găsește izvorul deficitului cronic și al sarcinei de datorii enormamente crescute. Cât timp mai e încă posibil de a se face un astfel de menagiu?

Dl Coloman de Széll, fostul ministru de finance al ministerului Tisza, nu e un inamic nici al Maghiarilor, nici al hegemoniei maghiare. Și în discursul său înaintea alegătorilor cață cuvintele sale proprii: „Acela, care constant cheltuește mai mult decât încasează, și se îngreunează neconținut și neproporționat cu datorii, cu împrumuturi, trebuie să se ruineze Mie 'mi-e groază

Foiața „Tribunei“.

O partidă în patru.

De Antonio Ghislanzoni.

Trad. de d-șoarele Alexandrina și Lucreția I. Romanescu.
 (Urmare.)

Răspunsul cocoanei nu a întârziat mult timp. Preste două zile frumosul Arturo intră în odaia mea cu o hârtie roasă în mână și cu fața înflăcărată de strălucite rațe de bucurie. Cetind scrisoarea, încercai un cutremur nu ușor de mândrie. Elocuența mea produsese un efect zdrobitor. Cocoana mărturisă, că vorbele mele au așfățat în inima ei o furtună, credința sa era sguduită, propusele sale de virtute și de îndreptăcie nu mai reprezentau decât o figură retorică, se declară nenorocită ca Teresa lui Ortis, ca toate Teresele, care iubesc în mod slab pe consorții lor legitimi.

Ea ruga pe Arturo să o uite și după câteva rînduri, învaga protecțiunea lui și căuta să găsească în el un aliat în lupta ce-i stetea înainte; din partea sa protesta contra tiraniei legilor sociale, deplăngea sclăvia femeii, dar' în același timp își făcea imputări, pentru-că nu opu-

sesa o rezistență mai energică sentimentului ce o stăpânise. „Scrie-mi, dicea ea, scrie-mi mai adesea. Să căutăm de a ne întâlni și de a ne încuraja unul pe altul în cruntul răsboiu, în care sîntem chemați să luptăm. Eu contez pe alianța ta, ca pe a lui Dumnezeu Să dovedim, că scim să suferim și amorul nostru va deveni o religie și nu se va sfîrși nici odată“.

* * *

Frumosul Arturo, deși năuc, înțelegea, că aceea scrisoare era promisiunea unei isbânde apropiate.

Și între aceea inima mea era în prada celor mai vii sgudui. Rare-ori 'mi-s'a întemplat să admir în o scrisoare de femeie atîta vioiciune de imaginațiune, atîta puritate și eleganță în stil. Acea scrisoare ar fi putut figura prea bine în epistolarul lui Foscolo.

Eu mă simțeam cuprins de dorul emulațiunii, și deși era vorba de o cauză, care nu era a mea, și încercam un fel de neplăcere, că aveam să-mi întrebunțez inteligența întru pierdere unei femei de spirit și la triumful unui hăbăuc, dar' noutatea casului și aceea plăcere satanică, pe care o încercăm cu toții în a vedea desvoltându-se scandalul, îmi inspirară o a doua scrisoare nu mai

puțin elocuentă ca cea dintâi și poate chiar mai înflăcărată și mai pasionată.

* * *

Nu am de gând să vă descriu toate fazele acestei corespondențe. Vi-e destul să știți, că fie că a fost efectul elocuenței mele, fie că era o predispoziție firească de simpatie, la a cincia scrisoare cocoana noastră promise o întâlnire. Părecchia fericită trebuia să se vadă pe meterezul dintre poarta Reuza și poarta Tosa, la oarele de dimineața.

* * *

'Mi-ar fi aievea să vă arăt ceea-ce am încercat eu la apropierea ciasului catastrofei. Turburarea mea era așa de mare, că nu puteam să-mi dau seamă, oare nu m'a cuprins cumva un fel de amor? Privind bucuria frumosului Arturo, auziam exclamațiunile sale pocite, eu simțiam o neliniște, un fel de gelosie ascunsă.

Nu puteam să mă împac cu gândul, că un timpit ca el să fie predestinat să cucerească pe o femeie, pe care el mai de multe-ori 'mi-o zăgrăvisse, ca pe un ânger de frumuseță, și pe care eu prin grațiile amăgitoare ale corespondenței epistolare o admirasem atît de mult. Începui să simțesc o remușcare pentru complicitatea mea. Dorința de a împedea acea convorbire îmi părea

pornită de impulsele gelosiei. Eram eu așa dar' înamorat? Această întrebare mă necăjia și mă întărita. Și când eu mă încercam să o iau în glumă, simțiam, că toate silințele mele erau deșerte. Ce n'aș fi dat să pot zădărnici acea întâlnire, pentru a rupe firele unei țesături, din care puteau să se nască mii de nenorociri pentru o femeie atît de simpatică prin spiritul seu măreț și înaltele sale simțimente. Stînd în puterea mea să o mîntuiesc 'mi-se părea, că comit o crimă asistînd cu atîta nepăsare la primejdia, în care avea ea să se prăbușească și ajutînd chiar eu însumi perđarea ei.

* * *

Cam aceste erau gîndirile mele în cele două zile ce precedară întâlnirea. Și poate că îndată aș fi cedat dispotei de a-l trage pe sfoară pe prietinel meu, dacă nu 'mi-ar fi trecut prin minte nădejdea, că aceea convorbire putea să-i reușească fatală. Cum oare, mă gîndiam eu, va pute ea, o femeie așa de cultă și de nostimă să nu vadă la dobîndul schimb de cuvinte, că are a face cu un primitoc? Și eu îmi închipuiam uimirea ei la auzul fraselor nelegate, la gîngăvirile, hăbăuciile acelu adorat, care în scrisorile sale se arătase (jertăți-mi modestia) așa de poetic și mișcător. Nu era de prevăzută, că încîntul

la idea ce vom deveni și ce ne așteaptă în casa unei catastrofe financiare. Nu voesc să deping spaima unei asemenea catastrofe, căci nu trebuie și nu va avea loc“.

Dl de Tisza poate el însă să modifice sistemul financiar de până acum? poate el să subtragă numărul amicilor ai guvernului avantajile, pe care ei le așteaptă din saculețul statului și fără care entuziasmul lor guvernamental s'ar răci foarte iute? Poate el aceasta? Și dacă nu poate, ce face pe urmă?

Profetirea d-lui de Széll aruncă o lumină foarte sinistru pe viitor. „Dacă pierdem în deșert timpul, dacă, considerând zodiacul, în care am ajuns, nu luăm lucrarea regulării financiare cu cea mai mare energie în mână, apoi 'mi-e frică, că va fi prea târziu, căci deja ultima oară se apropie.“

Citez literalmente ceea ce dl de Széll a spus. Însă dl de Széll cere ceva, care e ușor de ținut și greu de realizat. O opoziție mare și implacabilă nu poate cineva, având mâinile goale, să o țină în frâu.

Dacă vrea cineva sau să combată sau să ignoreze desiderii naționale ale Românilor, Slavilor și ale Germanilor în Ungaria, care cu toate aceste formează majoritatea populației, apoi atunci nu trebuie să se pună pe punctul economiei.

Ce au Maghiarii din aceasta, dacă regulează finanțele, nu contractează alte datorii și micșorează deficitul, dacă sdruncină prin aceasta bazele hegemoniei lor naționale? Prevenirea dlui de Széll sunt foarte justificate, și deja alți bărbai de stat maghiari, precum Ghiczy, și Szlavy s'au exprimat deja mai înainte în sensul acesta.

Însă nici dl de Tisza, nici vre-un alt ministru-president, a cărui datorie înainte de toate e menținerea sistemului politic actual, nu poate să urmeze consiliile aceste financiare foarte serioase și foarte sincere.

Din punctul de vedere maghiar e posibil, și e foarte trist, că lucrurile stau așa, însă așa stau!

E foarte superflu de a exige dela Maghiari o renunțare voluntară la sistemul politic actual. Căci nu se vor decide nici odată la renunțarea aceasta voluntară. De aceea nu e prea de înțeles, ce scop urmărește dl de Széll și ceilalți capi maghiari, care sunt de aceeași părere cu dînsul, cu Ieremiadele lor.

Dau o problemă d-lui de Tisza, pe care nu poate să o rezolve fără o schimbare completă de sistem.

Sistemul politic actual și modul de procedură financiar actual nu pot fi deslupite unul de altul.

Stau și cad împreună, și cel ce voesc pe unul, nu poate respinge nici pe celalalt.

Acesta e tristul, dar' în același timp și îmbucurătorul moment în afacerea aceasta.

Revistă politică.

Sibiu, 28 Maiu st. v.

Cestiunea Egiptului e din nou la ordinea zilei și, după toate presemnele de până acum, ea va putea foarte ușor conturba liniștea, de care pare a se bucura în vara aceasta diplomația europeană. Până acum cel puțin diplomației nu i-s-a fost dat nici un privilegiu, de a delibera și a rezolva cestiuni politice mai delicate. Ce e drept, prin o notă circulară Poarta a inițiat rezolvarea cestiunii bulgare; deoarece-înseamnă Rusia persistă în pasivitatea sa, ear' Bulgaria trăsece de

pe o și pe alta și fără de ajutorul diplomaților, rezultatul notei turcesci nu va prețui nici cât e vrednică hârtia pe care s'a scris.

Cui îi trebuie pretext pentru război, acela îl și află totdeauna. Se știe, că după un șir lung de negociațiuni, în sfârșit s'a fost efectuat și convenția turcească-engleză privitoare la deșertarea țării Nillului de către trupele engleze. În urma acestei convenții, Aglia se deobligă a-și rechema în termen de trei ani trupele din Egipt, dar' numai la cas, că împregiurările admit o deșertare, și-și asigură dreptul unei reocupări, dacă o pretind aceasta împregiurările. În felul ăsta Anglia a câștigat privilegiul exclusiv, de a interveni cu putere armată în Egipt, ear' așa numitul „drept istoric“ ce-l avea Francia asupra țării Nillului a devenit iluzoriu.

Deoarece-înseamnă pe timpul când se încheie convenția englezo-turcească, Francezii erau atât de preocupați de criza cabinetului francez, că presa franceză de abia luă notiță despre această afacere, Rusia prin plenipotențatul ei Nelidoff se amestecă și acî și se încercă a împedeca subscrierea convenției. Și foile rusesci de săptămîni încoace scuipeau foc pentru „întriga“ engleză și „plănuita înșelăciune“ și pretindeau, că convenția respectivă se se supună apăsării unei conferențe europene. Francezii par a se simți foarte mîngăiați, că Rusia a stat la pîndă în această afacere. Cel puțin ei încă doresc, asemenea Rusiei, convocarea unei conferențe europene.

Eată ce i-se comunică din Paris oficialei „Pol. Korr.“: „Francia și Rusia nu consimt cu convenția anglo-turcească, fără de a se fi făcut modificări într'însa. Celalalte puteri observă cea mai mare rezervă în această privință și au de gînd să înceapă o schimbare de vederi. De o parte n'ar voi să supere pe Anglia, de altă parte se pare că ele presimt, că convenția e des-avantagioasă pentru interesele lor. Și după toate câte s'au petrecut până acum există o mică speranță, că celelalte puteri încă nu vor accepta convenția fără oare-care contradicție. Acesta e și motivul, că Francia doresce convocarea unei conferențe europene, ear' Anglia se nisuesce a o evita“.

Cestiunea bulgară nu se pare a neliniști lumea deocamdată. După cele din urmă sciri ce le primim, guvernul din Sofia nu va supune marelui Sobranie cestiunea alegerii de principe, fiindcă circulara Porții, prin care aceasta invitase puterile a nomina un candidat pentru tronul bulgar, nu a avut până acum nici un rezultat, ceea-ce de altminterlea era de prevădut după atitudinea ce o manifestează Rusia în această privință.

După ce Rusia nu voesc să accepte convenția egipteană, se dă cu socoteală, că ea voesc să se folosească față cu Anglia de Egipt și de Afghanistan drept obiect de compensațiune pentru o schimbare a politicii engleze în cestiunea bulgară.

După împărțirile ce le primesce din Constantinopol „Pol. Korr.“, în afacerea crețensă au sosit la Constantinopol două deputațiuni din Creta, una

creștină și cealaltă mohamedană. Pretențiunile ce le-a prezentat Porții deputațiunea creștină sînt următoarele:

Două terțialități din venitele insulei și toate dările indirecte să se pună în bugetul Cretei, ear' cu încassarea dării să se însărcineze auctoritățile de pe insulă, Poarta să sancționeze toate hotărârile adunării naționale crețene în termen de trei luni. Reprezentanța populației creștine de pe insulă să nu formeze în adunarea națională majoritatea absolută, ci două terțialități și acordarea de funcțiuni să se facă în raport cu populațiunea creștină și mohamedană; funcționarii înșiși să se aleagă de către adunarea națională.

Deputațiunea mohamedană are misiunea să combată la Poartă aceste pretențiuni. În cercurile bine informate din Constantinopol se crede însă, că Poarta nu va lua de loc un punct de plecare intransigent față cu pretențiunile Cretenilor creștini.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Biserica-Albă, 7 Iunie n. 1887.

Din epistola primită dela Josim Tamașel, paroh în Vraniu, președintele comitetului electoral al partidei naționale din cercul Jamului, unde e candidat de deputat V. Babeș, spre publicare Vă trimit următorul extras:

„E ceva în procedura oamenilor ăstora, ce pe ori-ce om cu simț omenesc trebuie să-l înfioreze; din cele multe ce se întîmplă îți enarez un cas. Aseară doi oameni întorcîndu-se acasă, unul Ioan Vraneanu (Gania) a strigat: „să trăească Babeș!“ atunci numai decît a alergat în urma sa judele comunal dl Iova și cu propria sa mână l-a palmuit, l-a trîntit la pămînt și l-a trîntit pe pămînt până la casa comunală, el cu bocterul Ioan Mitter (Șinca); celalalt a fost Șiuu Baba, care toate aceste le-a vădut, dar' au auzit și vecinii, anume: Lungu, învățător și Simeon Mitter. Când au ajuns la casa comunală au fost doi gendarmi înlăuntru și străjanul Gaita Eremia și Ioan Dragadan. Gendarmii numai decît au făcut semn celor doi străjeni, ca să ese afară și după aceea au început a-l bate pe bietul om până când 'și-a pierdut prezența și a amețit, apoi l-au mai ținut închis până 'și-a venit în fire și l-au slobozit acasă“.

În comuna Ciuchiciu asemenea a fost maltratată un om și închis, pentru-că a strigat odată „să trăească Babeș!“ Pe acest om l-au dus străjenii cu gendarmii din casă dela mîncare și numai după câteva ore l-au eliberat.

Am împărțit printre oameni ordinațiunea ministerială mai recentă și le-am făcut cunoscut, că cea mai mică neîndreptățire, dacă li se face, se vină pentru a face arătare criminală.

Polit cu Roșiu și mai mulți partizani călătoresc prin cercul Biserice-Albe și sînt primiți cu banderiu și ovațiuni de către popor; au fost chiar și judei comunali, care au declarat, că mai bine își părădesc slujba, decît să-și vîndă sufletul și nația! (Așa fac bărbaii. Red.)

Partidei naționale nici într-o comună și cerc pretorial nu s'a conces să țină conferență la timpul dorit, tot din unul și același motiv, că candidatul de partidă guvernamentală s'a insinuat mai înainte și are să călătorească pe același timp în cerc; astfel nu pot dispune de atîta ra-chiu, cât să fie asigurată ordinea.

Proces verbal

luat în conferența generală a alegătorilor români de partidul național român ținută în Băsești la 6 Iunie 1887 st. n.

Au fost de față:

Inteligența română și dela 6 până la 8 sute alegători din cercul electoral Cehul-Silvaniei.

Constituindu-se biroul conferenței, s'au ales cu unanimitate: de președinte dl Ioan Vasvari, preot în Bărsău-de-sus și de notari Emiliu Bran, teolog de Gherla și Ioan Chira, învățător în Băsești.

La propunerea domnului președinte se statorește programul conferenței, conform căruia dl George Popu în liniaminte clare desfășură drepturile și datorințele de alegători.

Se primesc cu aplauze frenetice.

După aceste dl Dimitrie Suciu, avocat în Cehul-Silvaniei raportă concluziunile adunării generale a tuturor delegaților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania întruniți în conferența generală din Sibiu la 7, 8 și 9 Maiu 1887, conform cărora susținîndu-se în întregitatea sa programa partidului național român adusă în conferența partidului național român în 1881, respective 1884, s'a eșis pasivitatea și preste părțile ungare locuite de Români, precum și preste cele banatice. Se ia spre cunoscînță.

După aceste dl George Popu explicînd clausula concludului conferenței, în înțelesul căruia în părțile ungare și banatice în acele cercuri electorale, unde fără stîrbirea drepturilor electorale se poate face alegere pentru partidul național român, este deschisă calea, ca pe lîngă în-cuviințarea comitetului electoral permanent să se efectuească alegerea, propune a se delibera, că oare în acest cerc între împregiurările de aji este posibilă alegerea unui candidat de partidul național român la dieta Ungariei ori ba? ori este a se observa cu toată strictețea pasivitatea extinsă și preste acest cerc electoral, și respective abstenența preste tot dela alegeri cu această ocaziune?

Conferența generală primesce cu unanimitate pasivitatea, resp. abstenența dela alegere de deputat pentru dieta ungară, pentru această ocaziune, și până când prigonirile ilegale emanate din alte partiduri în contra partidului național se vor susține în contra legii.

Conferența după aceste cu unanimitate între strigări entusiastice mulțimesce delegaților pentru ostenelele făcute în favorul partidului național, primind de cei mai salutari toți pașii făcuți de acesti ablegați și declarînd, că concluziunile aduse cu întervenirea lor în conferența generală a delegaților partidului național român sînt întru toate conform simțemintelor și dorințelor acestei conferențe electorale, primindu-le acele concluziuni întru toate de obligatoare și pentru această conferență.

Nefind alte obiecte de pertractat, președintele între aplauzele frenetice ale alegătorilor adună ridica ședința.

D. c. m. s.

Președinte: Ioan Vasvari. Notari: E. Bran și Ioan Chira.

Cronică.

Maiestatea Sa Monarchul va călători Vineri în 10 Iunie la Bruck lângă Laita și va inspecta trupele de acolo. După inspectare se va reîntoarce earăși în capitala Austriei.

Principele de coroană Rudolf va primi gradul de doctor *ad honores* dela universitatea din Cracovia cu privilegiul sfințirii universității nouă, ce se va întîmpla în 14 Iunie n.

Numiri. Maiestatea Sa a numit: de procuror reg. la procuratura de stat din Sighetul-Marmației: pe Alexandru Igyártó, până acum jude la tribunalul reg. de acolo; de jude: la tribunalul reg. din Lugoj: pe Titu Jakabffy, până acum sub-jude la judecătoria cercuală din Becicherecul-mare; la tribunalul reg. din Sighetul-Marmației: pe Sighismund Cziple, avocat; la judecătoria cercuală din Cluj: pe Iuliu Mentovich, până acum sub-jude la jud. cerc. din Christurul-séc; la judecătoria cercuală din Vêrșet: pe Virgil Eördögh, până acum sub-procuror în Chichinda-mare. — Ministrul reg. ung. de justiție a numit: de vice-notar la tribunalul reg. din Panciova: pe Bela Ujfalussy, fost practicant de drepturi la același tribunal; de oficial de cancelarie la tribunalul reg. din Oradea-mare: pe Iosif Endrey, până acum scriitor la același tribunal; de scriitor la judecătoria cercuală din Vêrșet: pe Vilhelm Marthé, fost diurnist la aceeași judecătorie.

Transferari. Carol Csizsér, până acum jude la judecătoria cerc. din Cluj, a fost transferat în calitate de jude la tribunalul reg. de

are să dispară? Că dorul ferbinte, deșteptat de elocuența mea, se va stînge la ântăiele cuvinte rostite de el?.... Că ea, surprinsă și uimită, nu va pătrunde cu privirea ei deșteaptă și profundă fisionomia adoratorului ei, și nu va descoperi sub pelița feței galantului pe hăbăucul timpit?

Prevederile mele se adevăriră întocmai. Două zile după acea întîlnire Arturo primi dela cocoana noastră o scrisoare, din care eu putui să observ o micșorare a pasiunii.

Ea începu din nou să vorbească de sfintele datorii ale căsătoriei, de remușcări, de căințe, de primejdii. Se arăta resolută în hotărîrea sa de a nu se mai învoi nici odată la vre-o întîlnire ce putea să o compromită în fața lumii și a bărbatului ei, și s'o prăbusească într-o prăpastie de nenorociri. Din nou vorbea de dorința sa, de a avea arme în destul de puternice pentru a combate o pasiune ce putea să o tirască pe căile vinovăției.

„Să ne vedem din depărtare, dicea ea, să vorbim prin mijlocul serioșilor, unde sentimentul de obicei se împodobește și devine mai poetic.

„Voesci să-ți descopăr toată inima mea? Stringînd mîna ta, sorbind vorbele tale, am simțit că am a face cu un om; cetînd scrisorile tale,

eu gustam nespusa iluziune de a fi iubită de cătră un ânger.“

— Dar', pécatele mele, ce fel de vorbe ai îndreptat tu acelei sêrmene cocoane? întrebai pe timpul meu client cu un ton aspru și batjocuritor.

— Ca să spun adevêrul, n'aș sci deu nici eu.... după-ce pe calea căii.... și deoarece-voiam să ajung mai iute s'o fac să mă înțeleagă, pîrîndu-mi-se că și ea etc. etc.

— Înțeleg, înțeleg.... dacă i-ai grăit în acest chip, convorbirea de bună seamă nu va fi fost prea lungă....

Și el vîdîndu-mă că rîd, rîdea și el cu cea mai sinceră expresiune a hăbăucului.

Serisoarea cocoanei și cu deosebire acele cuvinte adorabile: „Eu puteam să mă amăgesc de a fi iubită de un ânger“, îmi înflăcărară fantasia. Mi-se părea că roadele aceluia amor, neajungînd punctul, spre care erau îndreptate, țintiau spre un scop necunoscut, căci pe când în urma unei ciudate iluziuni optice acea femeie credea, că o iubesc Arturo della Valle, inima ei era din potrivă atrasă de cătră un alt ideal, de cătră acela, care scia să-i vorbească în limbajul simțemintului și al poeziei.

— Trebuie să cunosc.... să vîd pe această femeie! îmi dișei eu și această gîndire mă împinse să reiau corespondența și să o conjur pentru a doua întîlnire.

Și această gîndire ascundea o hotărîre reu-tăcioasă, nedeamnă, o mărturisesc, de un om cum se cade, dar' care atunci sub îndemnurile pasiunii, îmi părea foarte onestă. Eu eram hotărît să mă present acelei femei în locul lui Arturo și desvîlindu-i pe adevêratul autor al scrisorilor ce atîta o impresionaseră și încântaseră; să-i cer.... Ce?... Eu singur nu sciam.... În acea crîsă de sguduii pasionate eu nu puteam să prevîd deslegarea dramei. Dar' chiar dacă sfîrșitul nu 'mi-ar fi promis alt rezultat, decît de a tăia o îndoială monstruoasă de a păzi pe o frumoasă și amabilă femeie de rușinea de a fi învînsă de un timpit, eu nu m'aș fi dat îndêrît dela gîndul meu.

Mintea mea era în prada ferbințelilor, eu nu vedeam ce nealitate și mîrșăvănă putea fi în chipul meu de a lucra. Mă pusei așa dar' pe lucru cu zel, frîmîntai bine planul meu strategic și fără a mă îngrijii de cele-ce vor să urmeze, alergai de-a dreptul la ținta mea.

(Va urma.)

acolo; — Iuliu Jezovits, vice-notar la judecătoria cerc. din Panciova și Iosif Juhász, vice-notar la tribunalul reg. de acolo, au fost transferați împrumutat.

Sfintirea drapelului regimentului de infanterie Nr. 31. Regimentul de infanterie marele duce de Mecklenburg-Strelitz nr. 31 a avut în 7 ale curente o mare sărbătoare, adică serbarea sfintirii noului drapel ce l-a primit regimentul. Despre această serbare cetim în „Neue Freie Presse“ din 7 Mai n. următoarele: Regimentul de infanterie Wilhelm mare duce de Mecklenburg-Strelitz nr. 31, care a luat parte la victorioasa luptă de la Aspern (1809) și care a excelat prin vitejie și în alte lupte și războaie, a serbat astăzi înainte de ameați festivitatea sfintirii drapelului său, la care festivitate principele de coroană Ștefania a luat parte în persoană, figurând ca nașa drapelului. Sărbarea a avut loc în curtea casarmei Gumpendorf fiind aceasta bogat împodobită cu draperii, stindarde, embleme militare și guirlande de flori. La oarele 11 regimentul luă poziție sub comanda colonelului Pohl, comandantul regimentului. Între alții au mai luat parte la această serbare: comandantul corpului de armată 2, generalul de artilerie baronul Bauer împreună cu soția sa, brigadierii diviziei de infanterie 25, generalii Milde, de Hilfenstein și cavalerul de Thyrcum și un mare număr de ofițeri superiori și subalterni; apoi primarul Sibiului de Hochmeister (fiindcă în Sibiul și giur se rucutează regimentul Red.) și deputațiunea de ofițeri sosită la Viena pentru a lua parte la serbare în numele batalionului al patrulea ce e în garnisoană în Sibiul. La oarele 10^{3/4}, sosit principele și principesa de coroană. Comandantul regimentului, colonelul Pohl oferă principesei de coroană Ștefania un frumos buchet de flori și exprimă totodată mulțumita, pentru că principesa s'a îndurat a lua parte în persoană la această serbare. La sfârșitul alocuțiunii colonelul rugă pe principesa de coroană, ca să atirne înșași de drapel panglica dăruită regimentului; acestei rugări principesa de coroană satisface imediat. Vicarul militar apostolic, episcopul Dr. Gruscha celebră apoi misa. După misă urmă sfintirea drapelului și apoi baterea cuierilor drapelului. Principesa de coroană bătu un cuiu în numele împăratului și apoi un al doilea în numele său. După terminarea ceremoniei pași înaintea regimentului cadetului, care purta drapelul cel vechiu, de care atirna numai un mic fragment de rîză; lîngă cadet de-a stînga pași sub-oficerul, care purta noul drapel. Comandantul regimentului predă apoi noul drapel cadetului, ear' sub-oficerul pași cu drapelul vechiu înapoia frontului. Formând apoi regimentul un „guaré“ colonelul comandă la jurământ și regimentul puse jurământul în limba română pe noul drapel. — În aceeași zi după ameați la oarele 2 s'a ținut în castelul din Laxenburg un mare dineu, la care au luat parte principele de coroană cu suita sa, brigadirul general de Thyrcum, comandantul regimentului colonelul de Pohl cu toți ofițerii regimentului, episcopul Dr. Gruscha și protopresbiterul militar Popoviciu, primarul Sibiului de Hochmeister și deputațiunea de ofițeri ai batalionului al patrulea ce e în Sibiul în garnisoană. Primul toast l'a ridicat principele de coroană Rudolf întru sănătatea Maiestății Sale a Împăratului, apoi se întonă imnul popular. Al doilea toast îl rostă earăși principesa de coroană întru sănătatea regimentului accentuând la sfîrșit, că precum regimentul 'și-a sciut păstra demnitatea și vitejia în trecut, așa și pe viitor se țină cu credință la drapelul său. Comandantul regimentului colonelul Pohl toastă întru sănătatea principesei de coroană Ștefania, ear' aceasta mulțumi colonelului cu puține cuvinte. La oarele 6 după ameați se sfîrși dineul. În casarmă se ospetară, pe vremea ce țină dineul, soldații regimentului. — Și „Pester Lloyd“ se exprimă foarte măgulitor asupra regimentului. Între altele dă: „Regimentul ardelenesc marele duce Mecklenburg-Strelitz nr. 31 e unul din cele mai vestite și mai viteze regimente ale armatei. Drapelele regimentului de infanterie nr. 31 au fost coronate cu lauri în nenumărate lupte și bătăii; dela 1741, adică de când regimentul s'a înființat sub numele „Haller“ a numărat totdeauna ca cel mai brav între cei bravi; sub acest nume îl cunoștea și tinea dușmanul în războaiele silesiane, în războiul de șapte ani, în războaiele cu Francezii, câștigându-și la Aspern lauri neuitați ca infanteria Benjowsky, la 1859 se luptă la Magenta și Solferino, ear' la 1866 la Custoza cu o vitejie nespunută. — Acest brav regiment e compus aproape numai de Români recrutați din giurul Sibiului.

Avis. „Scoalele române de fete din loc“ și „Reuniunea română de cântări“ vor arangia *Sămbătă, în 11 Iunie st. n. a. c.* un „maial“, la care toți membrii „Asociațiunii transilvane“, ai „Reuniunii române de cântări“ și ai „Reuniunii femeilor române din loc“ și toți binevoitorii scoalelor amintite sînt cu onoarela cuvenită invitați. Sibiul, în 9 Iunie 1887. Comitetul arangiator al „Reuniunii române de cântări“ și direcțiunea scoalei civile de fete.

Petrecere de vară. „Reuniunea socialilor români din Cluj“ invită la petrecerea de vară ce o va ține la 13 Iunie st. n. a. c. în favoarea fondului său în grădina la „Capul turcesc“ (Törökfő). Inceputul la 6 oare după ameați. Pentru comitetul Reuniunii: Președintele: Basiliu S. Podoabă. Secretarul: Iacob Murăgan. Casarul: Ștefan Havasi. Cu această ocaziune elevii de meserie susținuți de reuniune se vor produce cu declamări și li se vor împărți

vestimente de vară. Suprasolvirile și alte oferte marinimoase, se vor primi cu mulțumită și se vor publica pe cale diaristică.

Exces electoral. dăce „Pester Lloyd“, s'ar fi întemplat dălele aceste în comuna Pak s. Membrii partidului Szeiczey au atacat cu ciomege și sâcuri pe contrarii lor cauzând multe rane în partidul contrar. Alegătorii primejdii s'au rugat către Irányi pe cale telegrafică pentru ajutor, acesta s'a adresat apoi ministrului de interne cerându-i intervențiunea. În sesiunea dietală trecută, cercul acesta a fost reprezentat prin un deputat, ce aparținea partidului independent și dela 48. — Mai avem o săptămână până când se vor începe alegerile, și deja capete sparte. Apoi mai dăce cineva, că nu s'au luat toate măsurile din partea părintescului guvern, ca alegerile din est-an să aibă cel puțin aparență unor alegeri executate într'un stat constituțional și cultural, când aderenții partidului guvernamental deja înainte de alegei spargi căt din capetele contrarilor alei de principiu.

Donă regine. Se scriu din București următoarele: Carmen Sylva, înoronata noastră poetă, a născocit o ingenioasă orațiune, care o va aduce reginei Victoria cu privilegiul iubileului acesteia. Regina României a tradus în românește memorialul reginei Victoria, ordonând totodată, ca să se tipărească și o ediție ieftină populară. Regina a explicat tot ce ar fi greu de înțeles pentru publicul mare și a adus astfel la cunoștință poporului seu simpatia înfățișare a reginei Victoria. Un exemplar de lux Regina României îl va trimite la Londra ca dar pentru Regina Victoria.

Ovreei din Polonia. Din Cracovia se depecează, că guvernorul Gorko a adresat ofițierilor cauze politice o ordonanță, prin care populațiunii ovreesce din regatul Poloniei se interdică ori-ce cumpărare de averi nemișcătoare.

Amnestia ce a acordat-o regele Italiei în ziua constituțiunii dă foilor din Roma privilegiu de a se pronunța asupra stărilor politice din țeară. În nici una dintre închisorile de stat nu se află vre-un condamnat pentru crime ori delictate politice. „Așa se întempla asta“ — dăce „Italia“ — „în Italia, unde libertatea își află o limitare numai în mîntea sănătoasă a poporului“.

Vendărea diamantelor din coroana franceză a dat în Petersburg privilegiu de a se căuta imitațiuni ale acestor diamante. Un juvelir din Petersburg a comandat la Paris fabricarea *en masse* de imitațiuni.

Un principe neguțător de băcănie. Lista din urmă despre încunoscînțele pentru întreprinderi industriale de pe teritoriul prefecturii din Baden (Austria-de-jos), conține și următorul pasagiu: „În registrul industrial II, numărul 129/8700 Alfred principe Wrede, băcănie Perchtoldsdorf.“

Bibliografie. „Abecedar“, sau antăia carte de cetire pentru copii și copilele din anul I-ii de scoală, întocmit de mai mulți prieteni ai scoalei. Brașov, 1887. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu.

— „Scoala și Familia“. Foaie pentru părinți și învățători. Ese de două-ori pe lună. Brașov, 15/27 Maiu 1887. Anul II. Nr. 4. Sumar: Scăderile în învățământul religiunii în scoala noastră populară. — Despre educațiune (din Arthur Schopenhauer). — Din convorbirile unei mame. — Mititica. — Bibliografie. — Diverse.

Un cuvînt*) către următorii graniți din regimentul I și al II-lea românesc dela Năseud și Orlat.

Nosce to ipsium!!! „Cunoaște-te pe tine însuși!“ Sînt acum doi ani de când eu făcându-mi de cinosură această maximă filosofică, ca un fiu din fosta graniță militară, am cercetat ziua noaptea, cine au fost granițarii. Mai întăiu am aflat puțină istorie latinească scrisă atunci, când despre Români numai cu mare greutate se putea scrie și ceva bun. Pre lîngă aceasta mai scrise cu unele adatare dl G. Baritiu, dar' și aceste istorii îi lipsesc încă multe, ear' prin 1882 eși la lumină o istorie în limba germană de Treuenfest. De una însă mă mir, că până acum — după cât știu eu — nu a apucat încă nimeni peana, ca să mai noteze ceva afară de unele publicațiuni făcute în „Transilvania“.

Nu vreau să mă extind prea larg arătînd ce ne mai lipsește, căci sînt convins, cumcă fiecare poate cuprinde cu mîntea ce va să dăce a cunoaște istoria patriei sale. De doi ani adun în continu date și documente istorice pentru istoria regimentului al doilea de graniți dela Năseud. În aceste cercetări adese-ori am aflat și alte date și documente referitoare la ținutul și regimentul I grănițesc. Nefiindu-mi scopul de a descrie istoria regimentului I, am trecut preste dînsule mai departe.

Vin acum pe această cale să întreb, că aflaseva vre-un următor din acel regiment, căruia s'e-i

*) Celelalte foi încă sînt rugate, ca baremi în extras să publice acest cuvînt.

inspire tări faptele străbunilor, să apuce peana și când îi conced împregiurările să cerceteze la olaltă cu mine istoria trecutului nostru, ca așa împrumutat să ne împărtășim unul altuia și de aici înainte să știu ca să notez și dălele referitoare la regimentul I s'e-i împărtășesc și vice-versa. Asemenea rog pe cei din fostul regim. II-lea a cerceta încă se poate prin comunele lor și a-mi împărtăși date autentice. Nu stă istoria numai în enararea luptelor sângeroase și enumărarea jertfelor cădute pe câmpul gloriei, ci și în cercetarea acelu drept, ce îi compete cuiva pentru jertfele aduse. Atăta sînge vîrsat, atătea deci de mii de victime sacrificate pe altarul statului, ear' alătura miile de veduve rămase cu orfanii lor la mila trecătorilor — mai adauge apoi, aceea ce istoria până acumare retace, dar' vorbesc unele cronice contimporane (1762—1800), cumcă numai regimentele românești au scăpat țeara de invasiunea Turcilor înfruntînd înimicul cu brațele sale pre când celelalte clase vedînd strîmtoarea, în care se afla țeara, refuseră a apuca arma până când nu vor căștiga drepturi și privilegii preste privilegiuri — chiar și numai acestea pot forma tot atătea titluri de drept la acest pămînt, ca să trăim pe el liberi ca națiune egal-îndreptătită și dacă am fi descălecat aici numai în anul 1700.

Să cercetăm deci faptele străbunilor nostri în genere precum și în specie biografiile bărbatilor meritați și portretele lor să le compunem într'o cunună și să le lăsam urmașilor nostri.

În anul 1832 un consiliar dăsesse în ședința guvernului din Cluj: „*Valachis ne liceat discere historiam, quoniam ea ertat oculus mundi*“ (Valachilor să nu le fie ertat a învăța istoria, de oare-ce istoria e ochiul lumii), dar' noi cu atît mai virtos s'e o învățăm, pentru-că după-cum dăce A. Papiu Ilarian (în prefața la „*Tesaur de monumente istorice*“): „O națiune, care nu-și cunoaște istoria, se aseamănă ființelor lipsite de memoria celor trecute; ea nu cunoaște legătura logică și necesară între trecutul, prezentul și viitorul seu; ea nu se cunoaște pe sine înșași, nu știe de unde și cum rezultă starea de față în care se află, nici 'și-o poate îndrepta; nu-și poate divdina cea viitoare, nici a o prepara; ci oarbesc fără îndreptări și rătăcesc în toate părțile, până-ce în urmă cade în cursa inimi-cului.“

Deci cine vrea să mă ajute, ori, din cei dela fostul regiment I. de graniță, să conlucre dimpreună cu mine, fie așa de bun a se adresa la I. Pop Reteganul, învățător în O-Rodna, Transilvania (Besztercze-Naszodmegye), care 'mi-le va împărtăși.

Un fiu din fostul al II-lea regiment de graniți.

Varietăți.

(Tărîța de lemne întrebuințată pentru pansamente.) O cîndată și fericită aplicațiune a tărîței de lemne s'a făcut de un doctor francez. El se servă de această materie pentru a practica pansamente. Tărîța, care cade dela lemnele ce se taie cu ferestrîul, este trecută prin sită, pentru-ca ea să fie curățită de toate acele mici fragmente gloduroase și ascuțite, ce de obicei se vîd prin ea. Ea se udă cu o substanță antiseptică și se întrebuințează această preparatiune umedă sau uscată după trebuință. Proprietățile antiseptice sînt date sau cu eucalyptol și acid fenic, sau cu acid pyrolognos și biclorur de mercur. Dacă fractura este cu rană, tărîța este îndoit folosită: ea absoarbe licidele rănii și menține nemișcarea; ea formează un suport pentru partea rănită, care se odihnesce pe dînsa. Unul din marile avantagiuri, pe cari le prezintă tărîța de lemne este, că ea se maniază foarte ușor, și este mult mai lesne de a schimba cîteva pumnuri de tărîțe muiață, decât de a reface un bandagiu întreg și de a schimba vata sau scama.

(Mulțumirea Moștenitorului.) Un comerciant avut dela Londra, dl Coming, se bolnăvi în luna lui Maiu. Bătrînul în vîrstă de 80 de ani, petrecuse toată viața lui a acumula bani prin camerie, lăsînd rudele sale în cea mai complectă miserie. În momentul bolnăvrii sale nu-i mai rămase decât o singură rudă, un stră-nepot anume Daniel Brest; pe acesta îl constitu la 21 Maiu de moștenitor universal al seu. Brest, care vîduse soția și copiii lui perind în miserie, fu chemat la patul morții unchiului seu și acesta îi comunică, că de aci se poate considera ca singurul moștenitor al milioanei sale. Brest se apropiă de patul agonisantului și-i dăse: „Cu a mia parte din această stare ai fi putut să scapi din moarte pe nevasta mea și pe copiii mei; n'ai voit s'o faci; acum păstrează-ți banii“. Cu aceste cuvinte se repezi asupra unchiului seu și-l sugrumă. Noul milionar fiind arestat, declară, că nu se căiesce, ci se mîndrește de fapta lui.

(O catastrofă într'un circ.) Orașul Neșin din Rusia-de-moară și a fost teatru unei catastrofe îngrozitoare în ziua de 15 l. c. Pe când cercul fraților Nikitin din Moscova era plin de lume, o furtună ridică acoperișul edificului de lemne și răsturnă toate lămpile de petroleu deasupra publicului. Hainele mai multor persoane lărară foc. Publicul fu cuprins imediat de o panică nebună; se grămădă cu toții la eșiri; mulțumită slabei construcții a cercului, păreții de scânduri se surpară sub apăsarea atător oameni și cei 2000 de spectatori pătura să scape, afară de vre-o 20—30, cari au fost călcați în picioare și omorîți, sau cari au murit din cauza arsurilor suferite. Dacă păreții cercului n'ar fi putut fi doborîți, toți cei 2000 de spectatori ar fi ars fără scăpare.

(Un cas patologic curios.) Diarele parisene semnalează un fapt patologic din cele mai curioase.

O copilă de 12 ani, care ședea la părinții ei la Paris, înghițise, acum șapte ani, un pachet cu ace de cusut, fără-ca să fi fost cătuși de puțin incomodată prin această absorpțiune neobișnuită. Acum câteva zile, copilă în ceștiune mîngăia pe mama ei, luînd capul în mîni și sărutându-l, când deodată muma scoase un țipet.

— Dar' mă înțepi, copilă mea, dăse ea, bagă de seamă! Ai ace în mîni!

— A! Dumneșule! exclamă copilă.

Ea zărise sub unghie un ac, care îi eșia din carne. Șese ace eșiră unul după altul. A doua și eșiră alte vre-o cincisprezece și tot astfel în zilele următoare. Mica copilă dete astfel afară încetul cu încetul pachetul de ace, pe care îl înghițise acum șapte ani. Starea ei nu inspiră nici o îngrijire. Faimoasele ace, nici decum oxidate, au fost trimise Academiei de medicină.

(Originea valsului.) A sosit momentul de a se celebra centenarul valsului. Acest joc debută sub denumirea de învîrtita.

Ce era oare de învîrtită? Un fel de vals rudimentar, prin care se exprima o bucurie inocentă.

Eată acum și originalul valsului: „Acum un secol, în 1787, se juca la Viena opera unui musicant spaniol, Vincent Martin. Patru persoane executau o învîrtită, care fu pentru spectatori ca o rață de lumină. Într'o clipă întregul oraș Viena se învîrti, și acesta fu cel dintăin vals.“

Din public. *)

Convocare.

Subscrisul are onoare de a convoca prin aceasta pe toți alegătorii români de partidul național din cercul electoral Vințul-inferior la o conferență în orașul Alba-Iulia în ziua de 14 Iunie st. n. la 11 oare a. m. în hotelul la „Soare“.

Obiectele sînt:

1. Raportul delegaților dela conferența națională.
2. Constituirea subcomitetului cercual.
3. Alegerea a 5-a membri în comitetul central executiv al comitatului Albei-Inferioare.

Alba-Iulia, în 8 Iunie n. 1887.

Rubin Patîia,
advocat.

Convocare.

Alegătorii români din cercurile electorale ale comitatului Solnoc-Dobăca se invită prin aceasta la o conferență, care se va ține aici în Dej la 12 Iunie st. n. 4 oare după ameați.

În această conferență subscrișii ca delegați ai conferenței din Sibiul vor raporta alegătorilor despre conclusele acestei conferențe, luîndu-se totodată la dezbateri și propunerile eventuale referitoare la executarea acelor concluse.

Dej, 6/5 1887.

Dr. T. Mihali,
secretar.

G. Manu,
președ.

Convocare.

Alegătorii români din cercul Chișineului, comitatul Aradului, sînt convocați pentru ziua de Duminică, 12 Iunie, la 3 oare după ameați la o conferență, spre a se înțelege asupra proclamării pentru acest cerc a unui candidat român cu program național.

Ilie Bozgan.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiia nu primesce răspunderea.

Pentru cei nenorociți

prin apă și foc.

	n.	cr.	lei
Transport din numărul 118:	281.94	55.	
Iancu Pirtea în Bozovici . . .	1.—	—	
Vasile Ienki în Bozovici . . .	1.—	—	
Societatea băii „Armonia“ din Bucium prin Candin David . .	5.—	—	
Prin colecta dlui Ioan Todescu, paroch din Bucium-Cerbu, au încurs dela următorii: Ioan Todescu, paroch 1 fl., George Tomuș al Petrii 1 fl., Ioan Jurju 1 fl., dela mai mulți parochieni din aceea comună 7 fl., — la olaltă . . .	10.—	—	
Suma .	298.94	55.	

Contribuiri primese

Administrația giarului
„Tribuna“.

Posta ultimă.

Seghedin, 8 Iunie n. Nu numai împregiurimea comunei Földeák, ci înșași comuna e inundată. Casele slabe ale comunei s'au surpat în cea mai mare parte. Tot ținutul formează o mare, Miliția lucrează cu multă încordare de puteri la clădirea stăvilărilor dela Tisa-mică, dar' fără nici un rezultat.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 1 Septembrie a. c. imobilele Christinei Radosavlievici de către tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 27 Iunie a. c. imobilele lui Maxim Imboca, de către judecătoria cerc. din Vêrșeț, în comuna Voivodinț.

— 24 Iunie a. c. mobilele lui Ionaș Văm-falvi, de către executorul jud. din Seini, în comuna Văm-falu.

— 30 Iunie a. c. imobilele lui Nicolae Szeibert de către tribunalul reg. din Timișoara.

— 23 Iunie a. c. imobilele lui Victor Brei-kopf de către judecătoria cerc. din Vêrșeț.

— 2 Septembrie a. c. imobilele lui Alexandru Nedomacsky de către trib. reg. din Chichinda-mare.

— 4 Septembrie a. c. imobilele Magdolnei Fitzer, de către tribunalul reg. din Arad, în comuna Șiria-magh.

— 2 Iulie a. c. imobilele Carolinei Fülöp de către tribunalul reg. din Brașov.

— 25 August a. c. imobilele lui Emil Gerner de către trib. reg. din Sighetul-Marmației.

— 15 Iunie a. c. mobilele lui Adolf Blau, neguțator în Soborșin, de către executorul jud. din Radna.

— 23 Iulie a. c. imobilele lui Ioan Luchici de către tribunalul reg. din Panciova.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după George Vlăsa (reposit în N.-Szt-György) și după Emilia Regius, — la trib. reg. din Bistrița;

— la rămasul după Ana Rainu (din Her-neacova), la trib. reg. din Timișoara;

— la rămasul după Dimitrie Oprea (din Vasioaia), la jud. cerc. din Buteni;

— la rămasul după Nicolae Lescodan (din Gelar), la trib. reg. din Deva;

— la rămasul după Ioan Pap (din Iosașel), la jud. cerc. din Buteni;

— la rămasul după Ioana Jebelean (din Ianova), la trib. reg. din Timișoara.

Citațiuni:

— Ereții după Marișca Maroșan, a căror ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua

pe 20 Iunie a. c. la judecătoria cerc. din Jibău.

— Ereții după Toma Mirsavela, a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se în-fățișa pe 8 Iulie a. c. la judecătoria cerc. din Biserica-Albă.

Concursuri:

— Un post de vice-notar la judecătoria cerc. din Abrud. — A se adresa până în 17 Iunie a. c. la presid. trib. reg. din Alba-Iulia.

— Un post de executor jud. la judecătoria cerc. din Halmagiu. — A se adresa până în 17 Iunie a. c. la presid. trib. reg. din Arad.

— Un post de practicant de drepturi la tribunalul reg. din B.-Giula. — A se adresa până în 17 Iunie a. c. la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de practicant de drepturi la judecătoria cerc. din Șomcuta-mare. — A se adresa până în 17 Iunie a. c. la presid. trib. reg. din Sătmăr.

— Un post de practicant de drepturi la judecătoria cerc. din Panciova. — A se adresa până în 17 Iunie a. c. la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de procuror reg. la procura-tura de stat din Chezdi-Oșorheiu. — A se adresa până în 18 Iunie a. c. la procurorul suprem din Murș-Oșorheiu.

— Un post de vice-notar la tribunalul reg. din Chichinda-mare. — A se adresa până în 20 Iunie a. c. la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de practicant de drepturi la tribunalul reg. din Biserica-Albă. — A se adresa până în 20 Iunie a. c. la presid. trib. reg. de acolo.

Economie.

Starea séménăturilor.

În urma rapoartelor oficiale sosite la mi-nisterul reg. ung. de agricultură, industrie și comerț până la 30 Maiu a. c., starea sémén-ăturilor în Ungaria și Ardeal e următoarea:

Grăul: în ținuturile dintre Dunăre și Tisa se desvoltă frumos și promite o bună recoltă. În comitatele Bács-Bodrog și Iász-Nagykun-Szol-nok séménăturile de grău în multe locuri sunt atacate de vermi; cele ale grăului de primăvară însă sunt în stare mulumitoare. În părțile din dreapta Tisei de asemenea sunt frumoase, numai

ici-colo sunt buruienoase; în comitatul Borșod séménăturile de grău în unele locuri sunt atacate de rugină, ear' în comitatul Zemplen grăul e slab și îngălbenit. În ținuturile din stânga Tisei séménăturile grăului de toamnă în urma deselor și recilor ploii au stagnat, cele răsrite mai des și mai bine desvoltate sunt culcate la pământ, ear' cele mai rari sunt năpădite de buruieni; în comitatele Bichiș și Bihor grăul e frumos înspicat, tot astfel și în ținuturile dintre Tisa, Murș și Crișuri, însă, de o parte din cauza multelor ploii, e prea împedecată în desvoltare, de altă parte prin exundarea Murșului și a Crișurilor séménăturile de grău sunt cu totul nimicite.

— În Ardeal séménăturile grăului de toamnă în urma ploilor din urmă preste tot s'au îmbu-nătățit foarte mult, însă în comitatele: Albei-inferioare, Hunedoara, Târnava-mică, Cojocna, Murș-Turda, Târnava-mare, Solnok-Dobâca și Turda-Arieș, dese furtuni și ploile cu peatră (precum și inundațiile) au cauzat pagube enorme, și astfel recolta din ăst-an în ținuturile aceste abia va fi sub-mijlocie. Séménăturile grăului de primăvară însă și aici sunt într-o stare destul de mulumitoare și se pot desvolta în condițiuni mai favorabile.

(Va urma.)

Tergul de râmători în Steinbruch. În 7 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 48.— cr. până 49.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușori 50.1/2 cr. până 51.— cr., marfă țerănească, grea 48.— cr. până 49.— cr., de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., ușoară 50.— cr. până 51.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 49.1/2 cr. până 50.— cr., transito de mijloc 50.— cr. până 50.1/2 cr., transito ușori 50.— cr. până 50.1/2 cr., în-grăsați cu ghindă — cr. până — cr. per 49/0 cumpeniți la gară.

Bursa de București.

Cota oficială dela 7 Iunie st. n. 1887.

Renta amort. (5%)	Cump.	94.1/4	vënd.	95.1/4
Rur. conv. (6%)	"	83.40	"	84.40
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	—
Banca națională a României	"	—	"	—
Impr. oraș. București	"	32.—	"	37.—
Act. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	87.1/2	"	88.1/2
Schimbari 3 luni	"	—	"	—
Societ. const.	"	128.60	"	—
Aur	"	14.50	"	14.80

Bursa de Budapesta

din 8 Iunie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	102.80
" " hârtie " 5%	88.80
Imprumutul căilor ferate ung.	151.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timșene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	122.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Renta de hârtie austriacă	81.90
" " argint austriacă	82.90
" " aur austriacă	112.75
Losurile austr. din 1860	137.50
Acțiunile băncii austro-ungare	883.—
" " de credit ung.	290.—
" " " austr.	286.80
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori	10.06
Mărci 100 imp. germane	62.35
Londra 10 Livres sterlingi	126.95

Bursa de Viena

din 8 Iunie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	102.80
" " hârtie " 5%	88.85
Imprumutul căilor ferate ung.	151.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.50
Bonuri rurale ung.	104.70
" " " cu cl. de sortare	104.70
" " " bănățene-timșene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.70
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.40
Imprumut cu premiu ung.	122.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Rentă de hârtie austriacă	81.85
" " argint austriacă	83.—
Rentă de aur austriacă	113.15
Losuri austr. din 1860	137.20
Acțiunile băncii austro-ungare	885.—
" " de credit ung.	289.25
" " " austr.	286.80
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.99
Napoleon-d'ori	10.08
Mărci 100 imp. germane	62.35
Londra 10 Livres sterlingi	127.—

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[432] 27

„**Amicul Familiei.**“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 di a luni în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, novele, romanuri, suveniruri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestii literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindena, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sêrbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novă populară de Geor-giu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emi-grarea lui Dragoș. Novă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șilutiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina Ro-mâniei. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare cu-lese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice ma-ghiare privitoare la Români, înverderite și recti-ficate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere înverderită și aprepiață de Dr. Grigoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde ma-terii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru în-vățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbai de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor prepa-randial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arêta, sê arêtăm pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm sprigi-nirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilu-strată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai în 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilu-strată, pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sântei Vergure Maria a Născê-toarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exem-ple 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACTILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele acelora cu trei luni înainte de scadența lor.